

manželškim paršchonam, až dejscho „še hoblaz tu luboscź, kotaraž swětk jo teje dopolnoscźi“. (Kol. 3, 14.) Wono grońi wam starejšchym, až dejscho „wasche žišči gorej-
kublasch we marškanu a roshuzowanu togo Kńesa“. (Hes. 6, 4.) Wono grońi wam žišcham, až dejscho „waschym
starejšchym poluschne bysch we tom Kńesu, a nana a
masch we zescźi měsch se statkom, se słowami a se scźerp-
nosću.“ (Hes. 6, 1. Sir. 3, 9.) Wono grońi nam farařam a hu-
zabnikam, až my dejmy „našcheje služby wardowasch, až
ńedejmy žedne najamńiki, ale dobre pastyre bysch našchych ředow-
ńow.“ (Rom. 12, 7. Ev. Jan. 10, 11. 12.) Wono grońi wam kńesam,
až dejscho „waschym služabnikam hopokasasch, zož pschawe
a rowne jo“. (Kol. 4, 1.) Wono grońi wam zelazinam,
až dejscho „we schykných wězach poslušne bysch waschym
kńesam sa schělom, s'wěrnoscźu wascheje hutschobh“.
(Kol. 3, 22.) Wono grońi wam bogatym, až ńedejscho tomu
mamonoju služysch, dańiž k'tej kopizy slota řaz: moj
trožt“; (Hiop 31, 24) až dejscho wěle wězy wot waschogo bogatstwa
řobu žělisch tym chudym a potrobnyhm. (Jes. 58, 7.)
Wono grońi wam chudym, až ńedejscho še teschne starasch
dańiž pschaschasch: „zo bužomy jesć, zo bužomy pišč,
s'žym bužomy še hoblěkasch?“ (Matth. 6, 31) ale až dejscho
„schyknuu waschu staroscź na togo Kńesa chychisch, kenz
še sa wasč stara“. (1. Pětsch. 5, 7.)

S'krotkim m. lub., wono ńejo na tom zelem šwěšche žeden
zlowěk k'namakanu, daschi won řejzel na sloschanem stolě, abo
bydlil we spadńonej budze, kotaremuž Bože słowo tu pschawu
drogu ńepokasalo. A teke ńiži howazej ńenamakasosch taku drogu
k'sbožnosći pschawě pokasanu, rownož teke drogował do schych kńesow
landow, rownož tež pschělajował schyčne knigly zlowězyeje mudrosći.

Togo kschěscžiana droga pak zo psches tužyzu k'wjařelu, psches
scherpeńe ku kschasnosći, psches kschizu ku krońe. Rowno pak,
ako ten glodny ja klěbom, ten lazny ja wodu požedajo, tak po-
žedajo ta tužona, chamna a hobschěschkana dušcha sa troschtom;
a taki troscht namakajo wona we tom šwětem piřmě. To jo to
tschěšche, dla zogož nam Bože słowo huschej schogo lubo bysch
dej, rosmějscho,

**3) až wono naš wew sचेj duchnej a schělnej
nuřy troschtujo.** Ɓejsćo to južo zesto we waschom žyweńu